

Sygn. akt VI Ka 115/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SR del. do SO Jarosław Staszkievicz

Protokolant Sylwia Sarnecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w J. B. S. za Prokuraturę Rejonową w L.

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r.

sprawy **S. F.** ur. (...) w K.

s. F., E. z domu R.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i inne

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 13 grudnia 2017 r. sygn. akt II K 340/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. F.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 115/18

UZASADNIENIE

S. F. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 16 lutego 2017 r. w L. przy ul. (...) wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany w ilości 131,08 g, tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w okresie pomiędzy lutym 2016 r. a 14 czerwcem 2016 r. i od 6 października 2016 r. do grudnia 2016 r. w K., działając z góry powziętym zamiarem trzykrotnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. G. (1) środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 1,5 g za kwotę 10 zł oraz 6 piw, przy czym czyn

ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o czyn z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od grudnia 2016 r. do lutego 2017 r. w K., działając z góry powziętym zamiarze, jednokrotnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił odpłatnie K. D.środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy w łącznej ilości 2,5 g za łączną kwotę 570 zł oraz dziesięciokrotnie środków odurzających w postaci marihuany w ilości łącznej 5g za kwotę 200 zł, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o czyn z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

IV. w okresie od grudnia 2016 r. do stycznia 2017 r. w K., działając z góry powziętym zamiarze w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pięciokrotnie udzielił odpłatnie A. P. środków odurzających w postaci marihuany w ilości łącznej 5g za kwotę 200 zł, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o czyn z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K 340/17 Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze:

1. S. F. uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, to jest czynu stanowiącego występki z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. S. F. uznał za winnego zarzucanego mu czynu, opisanego w punktach II, III i IV części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że dopuścił się go w okresie pomiędzy lutym 2016 r. a 15 lutego 2017 r., z wyłączeniem okresu pomiędzy 14 czerwca 2016 r. a 6 października 2016 r., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jest czynu stanowiącego występki z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec S. F. w pkt 1 i 2 części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności połączył i orzekł wobec S. F. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, zaliczył S. F. okres zatrzymania od dnia 16.02.2017 r. godz. 2:45 do 18.02.2017 r. godz. 8:27,
5. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w związku ze skazaniem za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku, orzekł wobec S. F. przepadek na rzecz Skarbu Państwa środków odurzających w postaci marihuany o wadze netto 139,160 g, zarządzając jego zniszczenie,
6. na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. orzekł złożenie do depozytu sądowego dowodu rzeczowego w postaci wagi elektronicznej,
7. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot S. F. dowodu rzeczowego w postaci telefonu komórkowego marki P.,
8. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka wobec S. F. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci worka foliowego i toreb foliowych,
9. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w związku ze skazaniem za czyn opisany w punktach II, III i IV części wstępnej wyroku, orzekł wobec S. F. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej z popełnionego przestępstwa w kwocie 980 (dziewięćset osiemdziesiąt) zł,
10. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. B. kwotę 988,92 zł, w tym kwotę 184,92 zł stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług,

11. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił S. F. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego i na podstawie art. 438 pkt 3 i 4 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych odnośnie opisu czynów wymienionych w pkt. II, III i IV, przez przyjęcie, że oskarżony udzielał odpłatnie środków odurzających K. G., K. D. i A. P., podczas gdy świadkowie ci na rozprawie przed Sądem nie potwierdzili wcześniejszych pomówień ze śledztwa, a innych dowodów na popełnienie tych czynów karalnych w tej sprawie nie było.

Odnośnie kary pozbawienia wolności wymierzonej osk. S. F.za czyn opisany w pkt. I wyroku oraz kary łącznej w rozmiarze 2 lat obrońca podniósł, iż jest ona rażąco surowa , gdyż Sąd I instancji pominął istotny fakt, że oskarżony w chwili czynu był jeszcze młodocianym, czego Sąd nie uwzględnił naruszając art. 54 § 1 kk, natomiast nadmiernie wyeksponował zasadę prewencji ogólnej z art. 53 § 1 kk, uzasadniając wymiar kary nagminnością czynów i oddziaływaniem wyroku na społeczeństwo, w sensie odstraszenia potencjalnych naśladowców.

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie osk. S. F.3d zarzucanych mu czynów w pkt. II, III i IV i uchylenie kary łącznej / pkt. 2 i 3 części skazującej wyroku/,
- złagodzenie kary za czyn I przez wymierzenie kary 1 roku pozbawienia wolności,
- uchylenie pkt. 9 sentencji wyroku odnośnie zwrotu korzyści,
- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu za II instancję, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Niezasadny był zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie że oskarżony dopuścił się popełnienia czynów opisanych w pkt. II, III i IV części wstępnej zaskarżonego wyroku Fakt udzielania przez oskarżonego S. F. odpłatnie środków odurzających pokrzywdzonym K. G., K. D. i A. P.wynika jednoznacznie z zeznań tych pokrzywdzonych złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 66 odwrot - 67, k. 71, k.76, k. 125 odwrot), zaś wycofanie się przez nich z tych zeznań na rozprawie przed Sądem jest niekonsekwentne i niewiarygodne. Przykładowo K. D. po odczytaniu mu na rozprawie zeznań z postępowania przygotowawczego stwierdził że sa one prawdziwe i je podtrzymuje, po czym kilka zdań dalej zeznał, że nie są one prawdziwe i że nie brał od oskarżonego tych środków (k.228). Podobnie zachował się na rozprawie K. G.(k. 229). Dysponując na rozprawie głównej walorem bezpośredniości, działając w ramach zasady swobodnej oceny dowodów Sąd I instancji władny był dać wiarę zeznaniom świadków K. G., K. D. i A. P.z postępowania przygotowawczego, odmówić zaś wiarygodności ich zmienionym zeznaniom z rozprawy, swoje stanowisko przy tym Sąd ten wyczerpująco i przekonująco uzasadnił (str. 3 - 4 uzasadnienia, k. 264 - 264 odwrot akt). Sąd Okręgowy w całości tą argumentację podziela. W żadnym wypadku nie może być tutaj mowy o zastosowaniu art. 5 § 2 k.p.k., ani Sąd I instancji nie miał, ani Sąd Okręgowy nie ma bowiem wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonego odnośnie wyżej wymienionych czynów. Trafne są także argumenty Sądu I instancji którymi uzasadniał przyjęcie kwalifikacji prawnej tych czynów oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w miejsce wypadku mniejszej wagi z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy (str. 4 - 5 uzasadnienia, k. 264 odwrot - 265 akt). Także w tym zakresie Sąd Okręgowy stanowisko Sądu I instancji akceptuje.

Również niezasadny był zarzut skarżącego dotyczący rażącej niewspółmierności kary orzeczonej za czyn opisany w pkt. I części wstępnej wyroku oraz kary łącznej. Wymierzone oskarżonemu S. F. kary jednostkowe 1 roku i 6 miesięcy

pozbawienia wolności i 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara łączna 2 lat pozbawienia wolności nie są karami rażąco surowymi gdy zważy się na okoliczności obciążające które dostrzegł i prawidłowo rozważył Sąd I instancji. Oskarżony był już karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ostatnio orzeczoną karę odbywał w okresie od 14 czerwca 2016 r. do 6 października 2016 r. i od 16.lutego 2017 r. (k. 221 - 222, k. 119), a więc przestępstwa w niniejszej sprawie popełniał bezpośrednio przed i bezpośrednio po odbyciu poprzedniej kary, co świadczy o daleko idącej niepoprawności oskarżonego i znacznej demoralizacji. Oskarżony dokonywał przy tym sprzedaży różnych rodzajowo narkotyków, w tym metaamfetaminy przez okres kilku miesięcy w 2016 i 2017 r. Wszystkie te okoliczności, w połączeniu z faktem posiadania znacznej ilości środków odurzających powodują że nie sposób mówić o rażącej niewspółmierności kar wymierzonych oskarżonemu i oceny tej nie zmienia podnoszona w apelacji okoliczność że oskarżony w chwili popełniania przypisanych mu czynów był jeszcze osobą młodocianą.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. F..

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.